

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej, členiek senátu JUDr. Marianny Reiffovej a JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD., v právnej veci navrhovateľa **F. Š.**, bytom v B., B. ul. č. X, proti odporkyňi **S. P.**, U.. č. X, o invalidný dôchodok, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 20. júna 2007, č.k. 6 Sd 175/2006-31, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 20. júna 2007, č.k. 6 Sd 175/2006-31, **potvrďuje**.

Navrhovateľovi právo na náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva**.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 20. júna 2007, č.k. 6 Sd 175/2006-31, potvrdil rozhodnutie z 10. februára 2006 Č. X, ktorým odporkyňa zamietla žiadosť navrhovateľa o invalidný dôchodok podľa § 70 a 71 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) s odôvodnením, že nespĺnil zdravotnú podmienku pre vznik nároku na uvedenú dávku, lebo podľa záverov posudku príslušného posudkového lekára sociálnom poistenia Sociálnej poisťovne, pobočky v Bratislave navrhovateľ nie je invalidný, pretože jeho zdravotné postihnutie má za následok len 20%-tnú mieru poklesu jeho zárobkovej činnosti v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie navrhovateľ. Navrhol rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť a napadnuté rozhodnutie odporkyne zrušiť, lebo jeho zdravotný stav sa zhoršil od vtedy ako odporkyňa jeho žiadosť o invalidný dôchodok zamietla. Pre svoj zlý zdravotný stav, o ktorom svedčia odborné nálezy, nie je schopný pracovať. Pridružili sa mu aj ďalšie neurologické diagnózy, ktoré mu ohrozujú zdravie a jeho život. Uviedol, že pravidelne chodí k praktickej lekárke aj k odborným lekárom. V čase podania odvolania bol práceneschopný. Odvolaciemu súdu doručil lekárske správy z ďalších vyšetrení. Žiadal preto o opätovné posúdenie jeho zdravotného stavu z hľadiska invalidity.

Odporkyňa navrhla napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 250s ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok ako i konanie mu predchádzajúce a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno vyhovieť.

Podľa § 71 ods. 1 zákona o sociálnom poistení je poistenec invalidný, ak pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť a viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Posúdenie rozsahu zdravotného poškodenia a jeho následkov na schopnosť občana vykonávať zárobkovú činnosť vyžaduje odborné lekárske znalosti a vo veciach sociálneho zabezpečenia je zverené posudkovým lekárom sociálneho poistenia, a to tak na účely správneho, ako aj na účely súdneho konania.

Z dávkových spisov vyplýva, že zdravotný stav navrhovateľa na základe jeho žiadosti o priznanie invalidného dôchodku z 29. decembra 2005 posúdila 25. januára 2006 MUDr. V. Š. posudková lekárka sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne - pobočky so sídlom v Bratislave. Po posúdení zdravotného stavu navrhovateľa a predložených lekárskejších správ zistila, že navrhovateľ trpí na diabetes mellitus typ II na PAD, na arteriálnu hypertenziu I-II WHO a na bronchitis chronica s OVP ľahkého stupňa. Za rozhodujúce zdravotné postihnutie navrhovateľa považovala posudková lekárka endokrinné choroby, a to cukrovku, ktorá bola diétou kompenzovaná, PAD bez komplikácií s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 20%

podľa kapitoly IV., pol. 1.a). Prílohy č. 4 zákona o sociálnom poistení s tým, že pre navrhovateľa sú vhodné všetky práce, s možnosťou dodržiavania diabetického režimu. Nevhodné sú práce na zmeny a v noci. Zhodný záver vyplýva aj z doplňujúceho posudku tej istej posudkovej lekárky zo 7. apríla 2006, ktorý bol vypracovaný po podaní opravného prostriedku navrhovateľa proti rozhodnutiu odporkyne z 10. februára 2006. Z posudku MUDr. D. K. posudkovej lekárky sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne – ústredia v Bratislave z 13. júna 2006, zadováženého pre potreby súdneho konania, je za rozhodujúce zdravotné postihnutie navrhovateľa určená cukrovka s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 20 % podľa kapitoly IV., pol. 1.a) Prílohy č. 4 zákona o sociálnom poistení. Posudková lekárka odporkyne tak vo svojom posudku zhodne so závermi predchádzajúcich posudkov dospela k záveru, že navrhovateľ nie je invalidný.

I keď bolo v posudkoch posudkovými lekármi posudzovaných viacero chorôb u navrhovateľa, žiadna z nich neodôvodnila 10%-tné zvýšenie miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, pričom ani také zvýšenie by nepostačilo na priznanie invalidného dôchodku. Pokiaľ je rozhodujúcim zdravotným postihnutím u navrhovateľa cukrovka, podľa posudku, vypracovaného pre účely súdneho konania, jedná sa o typ II, nezávislý od inzulínu. Bola síce verifikovaná v roku 1995, v súčasnosti je kompenzovaná PAD liečbou a diétou, pričom sekundárne komplikácie cukrovky v klinickom obraze nie sú rozvinuté. Pridružené interné ochorenia sú posudkovo aj klinicky nevýznamné.

Medzi závermi posudkových lekárov neboli zistené rozpory a o ich odbornej úrovni nemal súd dôvody pochybovať. Námietky uvádzané navrhovateľom v odvolaní nemohol odvolací súd zohľadniť, lebo uvádzané zdravotné problémy boli známe posudkovým lekárom a vyplývajú z odborných lekárskejších vyšetrení, ktoré boli podkladom pre ich závery uvedené v posudkoch. Iné závery nevyplývajú ani z lekárskejších správ doložených navrhovateľom v odvolacom konaní. Nesvedčia o takom zdravotnom stave navrhovateľa, ktorý by už nebol hodnotený, a ktorý by mohol mať vplyv na iné určenie miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, s následkom na vznik nároku na invalidný dôchodok, lebo navrhovateľovi

bola doporučená liečba, alebo po injekciách nastal ústup jeho ťažkostí. Dôvod na opätovné prešetrenie zdravotného stavu navrhovateľa preto odvolací súd nezistil.

V prípade, ak by v budúcnosti došlo k zmene zdravotného stavu navrhovateľa v dôsledku zhoršenia ochorenia, môže navrhovateľ opätovne požiadať o preskúmanie miery poklesu schopnosti alebo zmenu rozhodujúceho postihnutia a stanovenie novej miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

Odvolací súd preto rovnako ako súd prvého stupňa dospel k záveru, že uznaná miera poklesu schopnosti navrhovateľa vykonávať zárobkovú činnosť je určená mierou, zodpovedajúcou zákonu.

Navrhovateľ v odvolacom konaní neuviedol také nové skutočnosti, ktoré by prijatý záver v posudkoch posudkových lekárov zadovážených v tomto konaní spochybnili alebo vyvrátili a ani zo zisteného skutkového stavu nevyplýva jeho nesprávnosť. Odvolací súd preto závery krajského súdu považoval za vecne správne a dostatočne doložené vykonaným dokazovaním. Z uvedených dôvodov napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne správny podľa § 219 OSP.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP tak, že navrhovateľovi nepriznal ich náhradu, pretože v odvolacom konaní nebol úspešný.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 21. augusta 2008

JUDr. Elena Závadská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová